

journalist ooit een spoor van haar zouden kunnen vinden. 'Elisabeth le Roi' ontving in eerste instantie f 20 000 met de belofte er bij dat haar de tweede f 20 000 uitbetaald zouden worden zodra zij haar vertrek naar Zuid-Amerika geregeld had. Van 't Sant stelde het proces-verbaal op dat wij eerder weer-gaven – alle woonplaatsen en persoonsgegevens die hij daarin opnam, waren (met uitzondering van die van de naam van het jongetje Henry) gefingeerd en 'Elisabeth le Roi' plaatste ook een gefingeerde handtekening.¹ In de trein naar Den Haag las van 't Sant, gelijk reeds vermeld, het proces-verbaal aan jhr. Jan van Vredenburg voor; hij deed het daarna in een enveloppe die verzegeld werd, gaf die enveloppe aan Jan van Vredenburg en nam aan dat hij met de gefingeerde mededelingen welke hij in het proces-verbaal opgenomen had, nimmer door de mand zou vallen: 'Elisabeth le Roi' zou de resterende f 20 000 pas ontvangen als zij zich aan boord bevond van een schip dat haar naar Zuid-Amerika zou brengen. Dat schip vertrok enige tijd later uit Antwerpen en inderdaad had 'Elisabeth le Roi' toen in totaal f 47 000 ontvangen: tweemaal f 20 000 en de nabetaling van f 7 000.² Van 't Sant liet de briefjes die hij met 'Elisabeth le Roi' gewisseld had, èn haar kwitanties verbranden en zette een dikke streep onder de zaak.

Die zaak bleef evenwel jhr. Jan van Vredenburg dwarszitten. Hoe langer hij erover nadacht, des te vreemder vond hij wat op die 10de december '27 in Brussel gebeurd was. In het uitgebreide persoonlijke dagboek dat zijn broer nagelaten had, vond hij niets dat er op wees dat deze een liaison had gehad, en ook de vaste chauffeur van zijn broer noch iemand anders had ooit iets in die richting gemerkt. Hij besloot, de verzegelde enveloppe te openen, las de tekst van het proces-verbaal en verzocht vervolgens de consul-generaal in Antwerpen, na te gaan of in Brussel in '27 een mejuffrouw Elisabeth le Roi gewoond had die in 1896 in Riga geboren was. Uiteraard kon de consul-generaal in Brussel geen bevestiging vinden van die gegevens.

¹ Het valt op dat in de belangrijkste van de brieven van de overleden gezant die 'Elisabeth le Roi' blijkt het proces-verbaal van 10 december '27 in haar bezit zou hebben, de overleden gezant niet méér verklaard had dan 'niet te willen ont-kennen', de vader van Henry te zijn. Daarbij zou men kunnen veronderstellen dat de gezant, op grond van zijn verknochtheid aan het Huis van Oranje, de toezegging gedaan had dat hij, als de zaak ooit zou uitkomen, het vaderschap van Henry op zich zou nemen. ² Gerbrandy en van 't Sant hebben ons in '56 meegedeeld dat 'Elisabeth le Roi' in '45 aan van 't Sant had doen weten dat zij bereid was, alsnog onder ede de ontvangst van de f 47 000 te bevestigen; Gerbrandy en van 't Sant hadden toen overleg gepleegd met mr. van Vrijberghe de Coningh, rechter van instructie in de zaak-van 't Sant in de periode '36-'38, en daarbij was de conclusie bereikt dat men er wijs aan zou doen, de zaak te laten rusten.